

- der ikke består politisk uenighed inden for befolkningen om det hensigtsmæssige i at anvende skatteydermidler.
- b. De få danskere i hver enkelt forskergeneration, som viser sig at have kvalifikationer i international topklasse, bør så vidt muligt ikke hæmmes af manglende bevillinger. Derfor må der vises særlig imødekommenhed over for nu- og fremtidens danskere af klassen Ole Rømer, Otto Jespersen og Niels Bohr.
- c. De områder, hvor dansk forskning ser ud til at være med i den førende verdensudvikling, skal også begunstiges, såsom transplantation (Århus universitet), teoretisk fysik (instituttet på Blegdamsvej) og datalogi (Regnecentralen). Når vi således på enkelte snævert afgrænsede spidsområder leverer en særlig indsats, må vi på langt flertallet af forskningsområder nøjes med at uddanne folk, som er gode nok til via det japanske modelforbillede blot at oversætte og popularisere udlandets forskningsresultater.
- d. Når der i medfør af de synspunkter, der er gjort gældende under a-c, er anskaffet særskilt apparatur, vil nye forskningsprojekter, der kan udnytte dette apparatur, forholdsvis kunne udføres væsentligt billigere end forskningsprojekter på områder, der kræver ny apparaturbygning, og ud fra en sådan snusfornuftig økonomisk betragtning må disse forskningsprojekter derfor nyde forrang.

Det findes utilfredsstillende at opretholde det svulmende administrationsapparat med de mange forskningsråd, hvor risikoen er nærliggende for, at der indgås usaglige studehandler om, at hvert enkelt område bliver tilgodeset med forholdsmæssige bevillinger, måske for at give et andet område, der videnskabeligt set ikke er tilstrækkelig stærkt, særfordele, som alene er personligt begrundet. Derfor foreslås den administrative del af sagen løst således, at det bliver én forskningsdirektør, der sættes i fokus.

Til § 3.

Forslagets tekst nævner alene den almindelige arbejdstidsfordelingskvota, men forekommer der administrative kvotaer med andre fordelingstal, må de naturligvis også væk. Det centrale er, at den obligatoriske sammenkædning af undervisning og forskning ikke har tilstrækkelig meget for sig til, at den bør bevares, men der kan naturligvis fortsat blive tale om, at en begrænset del af forskningsmidlerne bruges til kandidatstipendier. Derimod finder forslagsstillerne ikke, at den omstændighed, at en forsker ønsker at erhverve doktorgraden, i sig selv skal medføre, at han skal begunstiges af de begrænsede skatteydermidler, der stilles til forskningens rådighed.